Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/848,**

annettu 20 päivänä toukokuuta 2015,

maksukyvyttömyysmenettelyistä

(uudelleenlaadittu)

(EUVL L 141, 5.6.2015, s. 19)

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 349, 21.12.2016, s. 17 (2015/848)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/848,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2015,

maksukyvyttömyysmenettelyistä

(uudelleenlaadittu)

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkia velkoja koskeviin julkisiin menettelyihin, väliaikaiset menettelyt mukaan luettuina, jotka perustuvat maksukyvyttömyyttä koskevaan lainsäädäntöön ja joissa toiminnan tervehdyttämistä, velkajärjestelyä, uudelleenjärjestämistä tai omaisuuden rahaksimuuttoa varten

a) velallinen menettää kokonaan tai osittain määräysvallan omaisuuteensa ja määrätään selvittäjä;

b) tuomioistuin valvoo velallisen omaisuutta ja liiketoimia; tai

c) tuomioistuin myöntää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen tai ne keskeytetään lain nojalla, jotta velallinen voi neuvotella velkojiensa kanssa, edellyttäen, että menettelyt, joissa keskeyttäminen on myönnetty, sisältävät asianmukaiset toimenpiteet velkojien suojelemiseksi ja että siinä tapauksessa, että sopimukseen ei päästä, menettelyt toteutetaan ennen jotakin a tai b alakohdassa tarkoitettua menettelyä.

Jos tässä kohdassa tarkoitettu menettely voidaan aloittaa tilanteissa, joissa maksukyvyttömyys on ainoastaan todennäköistä, sen tarkoituksena on oltava välttää velallisen maksukyvyttömyys tai tämän liiketoiminnan lopettaminen.

Tässä kohdassa tarkoitetut menettelyt luetellaan liitteessä A.

2. Tätä asetusta ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin, jotka koskevat

a) vakuutusyrityksiä;

b) luottolaitoksia;

c) sijoituspalveluyrityksiä ja muita yrityksiä ja laitoksia, siltä osin kuin ne kuuluvat direktiivin 2001/24/EY soveltamisalaan; tai

d) yhteissijoitusyrityksiä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’kaikkia velkoja koskevalla menettelyllä’ menettelyä, joka koskee velallisen kaikkia velkojia tai huomattavaa osaa niistä, edellyttäen, että viimeksi mainitussa tapauksessa menettely ei vaikuta niiden velkojien saataviin, joita menettely ei koske;

▼B

2) ’yhteissijoitusyrityksillä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY ([1]) määriteltyjä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/61/EU ([2]) määriteltyjä vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja;

3) ’velallisella, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa’ velallista, jonka osalta on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely, jossa ei välttämättä määrätä selvittäjää tai siirretä velallisen omaisuuden hoitamiseen liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia täysimääräisesti selvittäjälle ja jossa velallisella siksi säilyy kokonaan tai ainakin osittain määräysvalta omaisuutensa ja liiketoimiensa suhteen;

4) ’maksukyvyttömyysmenettelyllä’ liitteessä A lueteltuja menettelyjä;

5) ’selvittäjällä’ henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä, väliaikaiset tehtävät mukaan luettuina, on

   i) tarkastaa ja hyväksyä maksukyvyttömyysmenettelyyn ilmoitetut saatavat;

   ii) edustaa velkojien yhteistä etua;

   iii) hallinnoida menettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta kokonaan tai osittain;

   iv) muuttaa iii alakohdassa tarkoitettu omaisuus rahaksi; tai

   v) valvoa velallisen liiketoimintaa.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut henkilöt ja elimet on lueteltu liitteessä B;

6) ’tuomioistuimella’

   i) 1 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 5 ja 6 artiklassa, 21 artiklan 3 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdan j alakohdassa, 36, 39 ja 61–77 artiklassa jäsenvaltion lainkäyttöelintä;

   ii) kaikissa muissa artikloissa jäsenvaltion lainkäyttöelintä tai muuta toimivaltaista viranomaista, jolla on valtuudet päättää maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta, vahvistaa sen aloittaminen tai tehdä päätöksiä tällaisen menettelyn aikana;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼B

7) ’maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksellä’

i) tuomioistuimen päätöstä aloittaa maksukyvyttömyysmenettely tai vahvistaa tällaisen menettelyn aloittaminen; ja

ii) tuomioistuimen päätöstä, jossa määrätään selvittäjä;

8) ’menettelyn alkamisella’ ajankohtaa, josta alkaen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöstä on noudatettava, riippumatta siitä, onko päätös lopullinen;

9) ’jäsenvaltiolla, jossa omaisuus sijaitsee’

i) muiden kuin ii alakohdassa tarkoitettujen yritysten rekisteröityjen osakkeiden osalta sitä jäsenvaltiota, jonka alueella sijaitsee osakkeet liikkeeseen laskeneen yrityksen sääntömääräinen kotipaikka;

ii) niiden rahoitusvälineiden osalta, joiden omistusoikeuden osoittaa välittäjän ylläpitämään tai sen puolesta ylläpidettyyn rekisteriin tai tiliin tehty merkintä (arvo-osuusmuotoinen arvopaperi), jäsenvaltiota, jossa pidetään sitä rekisteriä tai tiliä, johon merkinnät tehdään;

iii) luottolaitoksen tileillä olevan käteisrahan osalta tilin kansainvälisen tilinumeron (IBAN) osoittamaa jäsenvaltiota tai, jos kyse on IBAN-tilinumerojärjestelmän ulkopuolisesta luottolaitoksesta, sitä jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella, jossa tiliä pidetään, on keskushallintonsa tai, jos tiliä pidetään sivuliikkeessä, agentuurissa tai muussa toimipaikassa, sitä jäsenvaltiota, jossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka sijaitsee;

iv) sellaisen omaisuuden tai oikeuden osalta, jota koskeva omistus- tai muu oikeus on merkitty muuhun kuin i alakohdassa tarkoitettuun julkiseen rekisteriin, sitä jäsenvaltiota, jossa rekisteriä pidetään;

v) eurooppapatenttien osalta jäsenvaltiota, jossa eurooppapatentti on myönnetty;

vi) tekijänoikeuden ja sen lähioikeuksien osalta jäsenvaltiota, jonka alueella kyseisten oikeuksien omistajan vakinainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee;

vii) muun kuin i–iv alakohdassa tarkoitetun aineellisen omaisuuden osalta jäsenvaltiota, jonka alueella omaisuus sijaitsee;

viii) muiden kuin iii alakohdassa tarkoitettua omaisuutta koskevien, kolmansiin osapuoliin kohdistuvien saatavien osalta jäsenvaltiota, jossa saatavien maksamiseen velvollisella kolmannella osapuolella on 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty pääintressien keskus;

▼B

10) ’toimipaikalla’ sellaista taloudellisen toiminnan paikkaa, jossa velallinen harjoittaa tai on harjoittanut maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana muuta kuin tilapäistä taloudellista toimintaa inhimillisin ja aineellisin voimavaroin;

11) ’paikallisella velkojalla’ velkojaa, jonka velalliseen kohdistuvat saatavat syntyivät muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee, sijaitsevan toimipaikan toiminnasta tai sen toimintaan liittyen;

12) ’ulkomaisella velkojalla’ velkojaa, jolla on vakinainen asuinpaikka, kotipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa, mukaan lukien jäsenvaltioiden veroviranomaiset ja sosiaaliturvaviranomaiset;

13) ’yritysryhmällä’ emoyritystä ja kaikkia sen tytäryrityksiä;

14) ’emoyrityksellä’ yritystä, jolla on suora tai välillinen määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä. Yritys, joka laatii konsernitilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([1]) mukaisesti, katsotaan emoyritykseksi.

3 artikla

Kansainvälinen toimivalta

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka alueella velallisen pääintressien keskus sijaitsee, ovat toimivaltaisia aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn (maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely). Pääintressien keskus on paikka, jossa velallinen hallinnoi säännöllisesti intressejään ja joka on kolmansien osapuolten todettavissa.

Yhtiön tai muun oikeushenkilön pääintressien keskuksen oletetaan olevan sen sääntömääräinen kotipaikka, jollei muuta näytetä. Tätä oletusta sovelletaan vain, jos sääntömääräistä kotipaikkaa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana.

Jos kyseessä on yksityinen elinkeinon- tai ammatinharjoittaja, pääintressien keskuksen oletetaan olevan kyseisen henkilön pääasiallinen toimipaikka, jollei muuta näytetä. Tätä oletusta sovelletaan vain, jos pääasiallista toimipaikkaa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼B

Kun on kyse muista yksityishenkilöistä, pääintressien keskuksen oletetaan olevan henkilön vakinainen asuinpaikka, jollei muuta näytetä. Tätä oletusta sovelletaan vain, jos vakinaista asuinpaikkaa ei ole siirretty toiseen jäsenvaltioon maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemistä edeltäneiden kuuden kuukauden aikana.

2. Jos velallisen pääintressien keskus sijaitsee jäsenvaltion alueella, muun jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn vain, jos velallisella on toimipaikka tämän jäsenvaltion alueella. Tällaisen menettelyn vaikutukset rajoittuvat viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen.

3. Jos maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu 1 kohdan mukaisesti, menettely, joka aloitetaan myöhemmin 2 kohdan mukaisesti, on maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu alueellinen menettely voidaan aloittaa ennen 1 kohdan mukaisen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista vain, jos

a) 1 kohdan mukaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvien edellytysten vuoksi, jonka alueella velallisen pääintressien keskus sijaitsee; tai

b) alueellisen menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekee

   i) velkoja, jonka saatava johtuu sen jäsenvaltion alueella, jossa alueellisen menettelyn aloittamista haetaan, sijaitsevan toimipaikan toiminnasta tai liittyy siihen; tai

   ii) viranomainen, jolla on sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jonka alueella toimipaikka sijaitsee, oikeus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista.

Jos maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely aloitetaan, alueellisesta menettelystä tulee maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely.

4 artikla

Toimivallan tutkiminen

1. Tuomioistuimen, jolle tehdään hakemus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta, on tutkittava omasta aloitteestaan, onko se 3 artiklan nojalla toimivaltainen. Maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksessä on mainittava, mihin tuomioistuimen toimivalta perustuu, ja erityisesti se, perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 vai 2 kohtaan.

▼B

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos maksukyvyttömyysmenettely aloitetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ilman tuomioistuimen päätöstä, jäsenvaltio voi antaa kyseiseen menettelyyn määrätyn selvittäjän tehtäväksi tutkia, onko jäsenvaltio, jossa hakemus menettelyn aloittamiseksi on vireillä, toimivaltainen 3 artiklan nojalla. Tällaisessa tapauksessa selvittäjän on mainittava menettelyn aloittamispäätöksessä, mihin toimivalta perustuu, ja erityisesti, perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 vai 2 kohtaan.

5 artikla

Muutoksenhaku maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamispäätökseen

1. Velallinen tai velkoja voi hakea tuomioistuimessa muutosta maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamispäätökseen kansainvälisen toimivallan perusteella.

2. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamispäätökseen voivat hakea muutosta muutkin kuin 1 kohdassa tarkoitetut osapuolet tai siihen voidaan hakea muutosta muistakin syistä kuin kansainvälisen toimivallan puuttumisen vuoksi, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään.

6 artikla

Toimivalta maksukyvyttömyysmenettelystä välittömästi johtuvien tai siihen läheisesti liittyvien kanteiden osalta

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonka alueella maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu 3 artiklan mukaisesti, on toimivalta tutkia maksukyvyttömyysmenettelystä välittömästi johtuvat tai siihen läheisesti liittyvät kanteet, kuten takaisinsaantikanteet.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kanne liittyy toiseen samaa vastaajaa koskevaan yksityis- ja kauppaoikeudelliseen kanteeseen, selvittäjä voi nostaa molemmat kanteet sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella on vastaajan kotipaikka, tai jos kanne nostetaan useita vastaajia vastaan, sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jonka alueella on minkä tahansa vastaajan kotipaikka, edellyttäen että kyseiset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia asetuksen (EU) N:o 1215/2012 nojalla.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan velalliseen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, edellyttäen, että kansallisessa lainsäädännössä sallitaan se, että velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, nostaa kanteita pesän puolesta.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa kanteiden katsotaan liittyvän toisiinsa silloin, kun niiden välinen yhteys on niin läheinen, että kanteiden käsittely ja ratkaiseminen yhdessä on tarkoituksenmukaista, jotta niiden käsittely eri oikeudenkäynneissä ei johtaisi ristiriitaisiin tuomioihin.

▼B

7 artikla

Sovellettava laki

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jonka alueella menettely on alkanut, jäljempänä ’menettelyn aloitusvaltio’.

2. Menettelyn aloittamisen edellytykset, menettelyn kulku sekä menettelyn päättäminen määräytyvät menettelyn aloitusvaltion lain mukaan. Sen mukaan määräytyvät erityisesti seuraavat:

a) minkälaiset velalliset voivat olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena;

b) maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka velallinen hankkii tai saa maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen;

c) velallisen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;

d) kuittauksen edellytykset;

e) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset velallisen sopimussuhteisiin;

f) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset yksittäisten velkojien nostamiin kanteisiin, lukuun ottamatta vireillä olevia oikeudenkäyntejä;

g) mille saataville voidaan vaatia maksua maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvasta omaisuudesta sekä maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;

h) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;

i) omaisuuden myynnistä kertyneiden varojen jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden tai kuittauksen perusteella;

j) maksukyvyttömyysmenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti sovinnon osalta;

k) velkojien oikeudet maksukyvyttömyysmenettelyn päättymisen jälkeen;

l) vastuu maksukyvyttömyysmenettelyn kustannuksista;

m) velkojia vahingoittavien oikeustoimien mitättömyys, pätemättömyys ja peräyttäminen.

▼B

8 artikla

Sivullisen esineoikeudet

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu menettelyn alkaessa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan velallisen omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ovat erityisesti:

a) oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;

b) yksinoikeus saatavan perimiseen, erityisesti silloin kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;

c) oikeus vaatia omaisuuden palauttamista siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeudenhaltijan tahdon vastaisesti;

d) esineoikeudellisesti suojattu oikeus omaisuuden tuottoon.

3. Esineoikeuteen rinnastetaan rekisteriin merkitty, sivullisiin nähden tehokas oikeus, jonka perusteella voidaan saada 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

9 artikla

Kuittaus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei estä velkojaa käyttämästä saatavaansa velalliselle olevan velkansa kuittaamiseen, jos tällainen kuittaus on sallittu sen valtion lain mukaan, jota sovelletaan menettelyn kohteena olevan velallisen saatavaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

10 artikla

Omistuksenpidätys

1. Omaisuuden ostajaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätysehtoon perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus maksukyvyttömyysmenettelyn alkaessa sijaitsi muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion alueella.

▼B

2. Jos omaisuuden myyjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely alkaa sen jälkeen, kun omaisuus on toimitettu, menettelyn alkaminen ei oikeuta purkamaan kauppaa eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta kaupan kohteeseen, jos myyty omaisuus menettelyn alkaessa sijaitsi muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion alueella.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

11 artikla

Kiinteää omaisuutta koskeva sopimus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset kiinteän omaisuuden hankkimista tai käyttöä koskevaan sopimukseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee.

2. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittaneella tuomioistuimella on toimivalta hyväksyä tässä artiklassa tarkoitettujen sopimusten irtisanominen tai muuttaminen, jos

a) kyseisiin sopimuksiin sovellettavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan kyseinen sopimus voidaan irtisanoa tai sitä voidaan muuttaa ainoastaan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaneen tuomioistuimen hyväksynnällä; ja

b) kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole aloitettu maksukyvyttömyysmenettelyä.

12 artikla

Maksujärjestelmät ja rahoitusmarkkinajärjestelyt

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset maksu- tai katteensiirtojärjestelmän taikka rahoitusmarkkinajärjestelyn osapuolen oikeuksiin ja velvollisuuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen järjestelmään tai markkinajärjestelyyn, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta maksun tai toimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä kyseiseen maksujärjestelmään tai rahoitusmarkkinajärjestelyyn sovellettavan lain nojalla.

13 artikla

Työsopimukset

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset työsopimukseen ja työsuhteeseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen.

▼B

2. Sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely voidaan aloittaa, on toimivalta hyväksyä tässä artiklassa tarkoitettujen sopimusten irtisanominen tai muuttaminen siitä huolimatta, että kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole aloitettu maksukyvyttömyysmenettelyä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös viranomaiseen, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivalta hyväksyä tässä artiklassa tarkoitettujen sopimusten irtisanominen tai muuttaminen.

14 artikla

Vaikutukset rekisteröitäviin oikeuksiin

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset sellaisiin velallisen oikeuksiin, jotka koskevat kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta ja jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteriä pidetään.

15 artikla

Vaikutukseltaan yhtenäiset eurooppapatentit ja yhteisön tavaramerkit

Tätä asetusta sovellettaessa vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti, yhteisön tavaramerkki tai muu vastaava oikeus, joka on perustettu unionin lainsäädännön mukaan, voi kuulua vain 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn piiriin.

16 artikla

Velkojia vahingoittavat oikeustoimet

Mitä 7 artiklan 2 kohdan m alakohdassa säädetään, ei sovelleta, jos se, joka on saanut etua velkojia vahingoittavasta oikeustoimesta, osoittaa, että

a) tähän oikeustoimeen sovellettava laki on muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion laki ja

b) kyseisen jäsenvaltion lain mukaan ei ole mitään mahdollisuutta peräyttää kyseistä oikeustointa kyseessä olevassa tapauksessa.

17 artikla

Luovutuksensaajan suoja

Jos velallinen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen tekee vastikkeellisen oikeustoimen, joka koskee

a) kiinteää omaisuutta,

b) julkiseen rekisteriin merkittävää alusta tai ilma-alusta, tai

▼B

c) arvo-osuutta, jonka edellytyksenä on osuuden kirjaaminen lakisääteiseen rekisteriin,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen valtion lain mukaan, jonka alueella kiinteistö sijaitsee tai jossa rekisteriä pidetään.

18 artikla

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset vireillä oleviin oikeudenkäynteihin tai välimiesmenettelyihin

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset menettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin tai välimiesmenettelyyn määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti tai välimiesmenettely on vireillä.

II LUKU

MAKSUKYVYTTÖMYYSMENETTELYN TUNNUSTAMINEN

19 artikla

Periaate

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätös, jonka on tehnyt 3 artiklan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa.

Ensimmäistä alakohtaa on sovellettava myös silloin, kun velallinen oikeudellisen luonteensa vuoksi ei olisi voinut olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena muissa jäsenvaltioissa.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn tunnustaminen ei estä toisen jäsenvaltion tuomioistuinta aloittamasta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Tällöin viimeksi mainittu menettely on III luvussa tarkoitettu sekundäärimenettely.

20 artikla

Tunnustamisen vaikutukset

1. Päätös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta saa ilman eri muodollisuuksia muissa jäsenvaltioissa samat vaikutukset kuin sillä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, jollei tästä asetuksesta muuta johdu eikä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ole aloitettu tässä toisessa jäsenvaltiossa.

2. Muissa jäsenvaltioissa ei saa riitauttaa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn vaikutuksia. Velkojien oikeuksia koskevia rajoituksia erityisesti maksun lykkäyksen tai maksuvelvollisuudesta vapauttamisen osalta voidaan toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan omaisuuteen nähden kohdistaa vain niihin velkojiin, jotka ovat siihen suostuneet.

▼B

21 artikla

Selvittäjän valtuudet

1. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 1 kohdan nojalla toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi käyttää toisessa jäsenvaltiossa kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita selvittäjällä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, niin kauan kuin siellä ei ole aloitettu toista maksukyvyttömyysmenettelyä eikä annettu toista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan hakemuksen perusteella toimivaltuuksien käytön estävää turvaamista koskevaa toimenpidettä. Selvittäjä voi erityisesti siirtää velallisen omaisuutta sen jäsenvaltion alueelta, jossa se sijaitsee, jollei 8 ja 10 artiklasta muuta johdu.

2. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 2 kohdan nojalla toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi toisessa jäsenvaltiossa oikeudenkäynnissä tai muutoin esittää vaatimuksia sillä perusteella, että irtainta omaisuutta on siirretty maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen menettelyn aloitusvaltion alueelta tämän toisen jäsenvaltion alueelle. Selvittäjä voi myös vaatia oikeustoimen peräyttämistä, jos se on velkojien edun mukaista.

3. Toimivaltuuksiaan käyttäessään selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa selvittäjä aikoo toimia, erityisesti menettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuuttoa koskevia säännöksiä. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä, ellei kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin niitä määrää, eikä oikeutta ratkaista riitaa.

22 artikla

Todistus selvittäjän määräämisestä

Selvittäjän määräys on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä päätöksestä, jolla määräys on annettu, tai muulla toimivaltaisen tuomioistuimen antamalla todistuksella.

Selvittäjän määräyksestä voidaan vaatia käännös sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa selvittäjä aikoo toimia, tai jollekin sen virallisista kielistä. Muuta laillistamista tai vastaavaa muodollisuutta ei saa vaatia.

23 artikla

Suorituksen palauttaminen ja huomioon ottaminen

1. Jos velkoja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn alkamisen jälkeen saa millä tavalla tahansa, erityisesti ulosottotoimin, täyden tai osittaisen suorituksen saatavastaan velallisen muun jäsenvaltion alueella sijaitsevasta omaisuudesta, sen on palautettava selvittäjälle, mitä se on saanut, jollei 8 ja 10 artiklasta muuta johdu.

2. Velkojien yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi velkojalle, joka on maksukyvyttömyysmenettelyssä saanut saatavalleen jako-osuutta, jaetaan muussa maksukyvyttömyysmenettelyssä jako-osuutta vain, jos muut samassa etuoikeusasemassa olevat velkojat ovat siinä saaneet vastaavan jako-osuuden.

▼B

24 artikla

Maksukyvyttömyysrekisterien perustaminen

1. Jäsenvaltioiden on perustettava alueelleen yksi tai useampi rekisteri, jossa julkaistaan tietoja maksukyvyttömyysmenettelyistä, jäljempänä ’maksukyvyttömyysrekisterit’, ja pidettävä niitä yllä. Nämä tiedot on julkaistava mahdollisimman pian menettelyn alkamisen jälkeen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on asetettava julkisesti saataville 27 artiklassa vahvistetuin edellytyksin ja niistä on käytävä ilmi seuraavaa, jäljempänä ’pakolliset tiedot’:

a) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäivä;

b) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittanut tuomioistuin ja mahdollinen asian viitenumero;

c) liitteessä A tarkoitetun aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn tyyppi ja soveltuvin osin kansallisen lainsäädännön mukaisesti aloitetun menettelyn asiaankuuluva alatyyppi;

d) tieto siitä, perustuuko toimivalta aloittaa menettely 3 artiklan 1, 2 vai 4 kohtaan;

e) jos velallinen on yhtiö tai muu oikeushenkilö, velallisen nimi, rekisterinumero, sääntömääräinen kotipaikka ja postiosoite, jos eri kuin sääntömääräinen kotipaikka;

f) jos velallinen on luonnollinen henkilö, riippumatta siitä, harjoittaako hän itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, velallisen nimi, mahdollinen rekisterinumero ja postiosoite tai, jos osoite on salainen, velallisen syntymäpaikka ja -aika;

g) menettelyyn mahdollisesti määrätyn selvittäjän nimi ja postiosoite tai sähköpostiosoite;

h) saatavien ilmoittamisen mahdollinen määräaika tai viittaus kyseisen määräajan laskemisperusteisiin;

i) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn mahdollinen lopettamispäivä;

j) tuomioistuin, jossa maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätökseen on haettava muutosta 5 artiklan mukaisesti, ja muutoksenhaun mahdollinen määräaika tai viittaus kyseisen määräajan laskemisperusteisiin.

3. Edellä oleva 2 kohta ei estä jäsenvaltioita sisällyttämästä kansallisiin maksukyvyttömyysrekistereihinsä muita asiakirjoja tai lisätietoja, kuten tietoa maksukyvyttömyyteen liittyvistä johtajien liiketoimintakielloista.

▼B

4. Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta sisällyttää maksukyvyttömyysrekistereihin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja yksityishenkilöistä, jotka eivät harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, tai antaa näitä tietoja julkisesti saataville näiden rekisterien yhteenliittämisjärjestelmän avulla, edellyttäen, että tiedossa oleville ulkomaisille velkojille ilmoitetaan 54 artiklan nojalla tämän artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitetuista seikoista.

Jos jäsenvaltio käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta niiden ulkomaisten velkojien saataviin, jotka eivät ole saaneet ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

5. Tietojen julkaisemisella rekistereissä tämän asetuksen nojalla ei ole muita oikeusvaikutuksia kuin ne, joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä ja 55 artiklan 6 kohdassa.

25 artikla

Maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittäminen

1. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä hajautetun järjestelmän maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämistä varten. Tähän järjestelmään kuuluvat maksukyvyttömyysrekisterit ja Euroopan oikeusportaali, joka toimii järjestelmän sisältämien tietojen julkisena sähköisenä yhteyspisteenä. Järjestelmään kuuluu kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä toimiva hakupalvelu, jonka kautta annetaan saataville pakolliset tiedot sekä maksukyvyttömyysrekistereihin sisältyvät sellaiset muut asiakirjat tai tiedot, jotka jäsenvaltiot päättävät antaa saataville Euroopan oikeusportaalin kautta.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä 87 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2019 seuraavat:

a) tekninen eritelmä, jossa määritellään sähköiset viestintä- ja tiedonvaihtomenetelmät maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmää varten laaditun rajapintamäärittelyn perusteella;

b) tekniset toimenpiteet, joilla varmistetaan tietoteknisen turvallisuuden vähimmäisvaatimukset tiedon välittämistä ja jakamista varten maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän sisällä;

c) Euroopan oikeusportaalin 24 artiklassa esitettyjen tietojen perusteella tarjoaman hakupalvelun vähimmäisvaatimukset;

d) 24 artiklassa esitettyihin tietoihin perustuvien hakujen tulosten esittämiseen liittyvät vähimmäisvaatimukset;

▼B

e) yhteenliittämisjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuuteen liittyvät keinot ja tekniset edellytykset; ja

f) sanasto, joka sisältää lyhyen selityksen liitteessä A luetelluista kansallisista maksukyvyttömyysmenettelyistä.

26 artikla

Maksukyvyttömyysrekisterien perustamis- ja yhteenliittämiskustannukset

1. Maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän perustaminen, ylläpito ja tuleva kehittäminen rahoitetaan unionin yleisestä talousarviosta.

2. Kukin jäsenvaltio vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat sen kansallisten maksukyvyttömyysrekisterien perustamisesta ja mukauttamisesta yhteentoimiviksi Euroopan oikeusportaalin kanssa, sekä kyseisten rekisterien hallinnointi-, toiminta- ja ylläpitokustannuksista. Tämä ei rajoita mahdollisuutta hakea avustuksia unionin rahoitusohjelmista kyseisten toimien tukemiseksi.

27 artikla

Edellytykset tietojen saamiseksi yhteenliittämisjärjestelmän kautta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 24 artiklan 2 kohdan a–j alakohdassa tarkoitetut pakolliset tiedot ovat saatavilla maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta maksutta.

2. Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita perimästä kohtuullista maksua 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tai lisätietojen saannista maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisjärjestelmän kautta.

3. Jäsenvaltiot voivat 25 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisvaatimusten lisäksi asettaa velalliseen liittyviä täydentäviä hakuvaatimuksia edellytykseksi pakollisten tietojen saannille yksityishenkilöistä, jotka eivät harjoita itsenäistä elinkeino- tai ammattitoimintaa, sekä yksityisistä elinkeinon- tai ammatinharjoittajista, kun maksukyvyttömyysmenettely ei liity kyseiseen toimintaan.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen saannin ehdoksi, että niitä pyydetään toimivaltaiselta viranomaiselta. Jäsenvaltiot voivat asettaa tietojen saannin ehdoksi sen tarkistamisen, että kyseisten tietojen saantiin on hyväksyttävä käyttötarkoitus. Tietoja pyytävän henkilön on voitava toimittaa pyyntö sähköisesti vakiolomakkeella Euroopan oikeusportaalin kautta. Jos tietojen saanti edellyttää hyväksyttävää käyttötarkoitusta, tietoja pyytävän henkilön on annettava perustella

▼B

pyyntönsä asiaankuuluvien asiakirjojen sähköisillä kopioilla. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava tietoja pyytäneelle henkilölle vastaus kolmen työpäivän kuluessa.

Tietoja pyytävää henkilöä ei saa velvoittaa toimittamaan käännöksiä pyynnön perusteena olevista asiakirjoista eikä vastaamaan toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisesti aiheutuvista käännöskustannuksista.

28 artikla

Kuuluttaminen toisessa jäsenvaltiossa

1. Selvittäjän tai velallisen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, on pyydettävä, että kuulutus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksestä ja tarvittaessa selvittäjän määräämistä koskevasta päätöksestä julkaistaan muussa jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, kyseisen jäsenvaltion kuulutusmenettelyjen mukaisesti. Tällaisesta kuulutuksesta on käytävä tarvittaessa ilmi, kenet on määrätty selvittäjäksi ja perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 vai 2 kohtaan.

2. Selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, voi pyytää, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion kuulutusmenettelyjen mukaisesti, jos selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, katsoo sen olevan tarpeen.

29 artikla

Merkintä toisen jäsenvaltion julkisiin rekistereihin

1. Jos sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa sijaitsee velallisen sellainen toimipaikka, joka on merkitty kyseisen jäsenvaltion julkiseen rekisteriin, tai jos sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa sijaitsee velalliselle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, edellytetään, että tiedot 28 artiklassa tarkoitetun maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisesta merkitään kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin tai mihin tahansa muuhun julkiseen rekisteriin, selvittäjän tai velallisen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tällaisen rekisteriin merkitsemisen varmistamiseksi.

2. Selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, voi pyytää tällaista rekisteriin merkitsemistä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa, edellyttäen että tällainen rekisteriin merkitseminen sallitaan sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään.

30 artikla

Kustannukset

Edellä 28 ja 29 artiklassa tarkoitetusta kuulutuksesta ja rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kustannuksina.

▼B

31 artikla

Velalliselle olevan velvoitteen täyttäminen

1. Jos joku on jäsenvaltiossa täyttänyt velvoitteen velalliselle, joka on toisessa jäsenvaltiossa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena, vaikka velvoite olisi ollut täytettävä tämän maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjälle, vapautuu hän velvoitteestaan, jos hän ei tiennyt menettelyn alkamisesta.

2. Jos velvoite on täytetty ennen kuin 28 artiklassa tarkoitettu kuulutus on julkaistu, katsotaan, jollei muuta näytetä, että velvoitteen täyttänyt osapuoli ei tiennyt maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta. Jos velvoite on täytetty kuulutuksen julkaisemisen jälkeen, katsotaan, jollei muuta näytetä, että hän tiesi menettelyn alkamisesta.

32 artikla

Muiden päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Tuomioistuimen, jonka päätös menettelyn aloittamisesta tunnustetaan 19 artiklan mukaisesti, antamat päätökset maksukyvyttömyysmenettelyn kulusta tai päättämisestä sekä kyseisen tuomioistuimen hyväksymät sovinnot on myös tunnustettava ilman eri muodollisuuksia. Kyseiset päätökset on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1215/2012 39–44 ja 47–57 artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös maksukyvyttömyysmenettelystä välittömästi johtuviin ja siihen läheisesti liittyviin päätöksiin, silloinkin kun ne on antanut muu tuomioistuin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös turvaamista koskevista toimenpiteistä tehtyihin päätöksiin, jotka on annettu maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemisen jälkeen tai sen yhteydessä.

2. Muiden kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon osalta noudatetaan asetusta (EU) N:o 1215/2012 siltä osin kuin kyseistä asetusta sovelletaan.

33 artikla

Oikeusjärjestyksen perusteet

Jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyttömyysmenettelyä tai panemasta täytäntöön tällaisen menettelyn yhteydessä annettua päätöstä, jos tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi selvästi vastoin kyseisen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), erityisesti vastoin sen perusperiaatteita tai sen valtiosäännössä turvattuja yksilön oikeuksia ja vapauksia.

▼B

III LUKU

SEKUNDÄÄRIMENETTELY

34 artikla

Menettelyn aloittaminen

Jos jäsenvaltion tuomioistuin on aloittanut maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn, joka on tunnustettu toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen toisen jäsenvaltion 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimivaltainen tuomioistuin voi aloittaa sekundäärimenettelyn tämän luvun säännösten mukaisesti. Jos maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä on edellytetty velallisen maksukyvyttömyyttä, maksukyvyttömyyttä ei saa tutkia uudelleen jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely voidaan aloittaa. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn vaikutukset rajoittuvat velallisen omaisuuteen, joka sijaitsee sen jäsenvaltion alueella, jossa kyseinen menettely on aloitettu.

35 artikla

Sovellettava laki

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyyttä koskevaan sekundäärimenettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jonka alueella maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu.

36 artikla

Oikeus antaa sitoumus maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn välttämiseksi

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisen välttämiseksi maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä voi siinä jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely voitaisiin aloittaa, sijaitsevan omaisuuden osalta antaa yksipuolisen sitoumuksen, jäljempänä ’sitoumus’, jonka mukaan selvittäjä kyseistä omaisuutta tai sen rahaksimuutosta saatua tuottoa jakaessaan noudattaa kansallisen lainsäädännön mukaisia omaisuuden jakamista ja etuoikeusjärjestystä koskevia oikeuksia, jotka velkojilla olisi, jos maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi aloitettu kyseisessä jäsenvaltiossa. Sitoumuksessa on tarkennettava sen perustana olevat tosiseikat, erityisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan omaisuuden arvo ja sen rahaksimuuttoa varten käytettävissä olevat vaihtoehdot.

2. Jos tämän artiklan mukainen sitoumus on annettu, 1 kohdassa tarkoitetun omaisuuden rahaksimuutosta saatavan tuoton jakamiseen, velkojien maksunsaantijärjestykseen ja velkojien oikeuksiin 1 kohdassa tarkoitettuun omaisuuteen sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi voitu aloittaa. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu omaisuus määritetään sitoumuksen antamishetken perusteella.

3. Sitoumus on tehtävä sen jäsenvaltion, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi voitu aloittaa, virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita

▼B

virallisia kieliä, sen paikan, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi voitu aloittaa, virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.

4. Sitoumus on tehtävä kirjallisesti. Siihen sovelletaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusvaltion mahdollisia muita muotovaatimuksia sekä mahdollisia omaisuuden jakoa koskevia hyväksymisvaatimuksia.

5. Tiedossa olevien paikallisten velkojien on hyväksyttävä sitoumus. Määräenemmistöä ja äänestystä koskevia sääntöjä, joita sovelletaan saneerausohjelmien hyväksymiseen sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi voitu aloittaa, sovelletaan myös sitoumuksen hyväksymiseen. Velkojien on voitava osallistua äänestykseen etäviestintäkeinoin, jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii. Selvittäjän on ilmoitettava tiedossa oleville paikallisille velkojille sitoumuksesta, sen hyväksymistä koskevista säännöistä ja menettelyistä sekä sitoumuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä.

6. Tämän artiklan mukaisesti annettu ja hyväksytty sitoumus on pesää sitova. Jos maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely aloitetaan 37 ja 38 artiklan mukaisesti, maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän on siirrettävä kyseisen jäsenvaltion alueelta sitoumuksen antamisen jälkeen siirtämänsä omaisuus tai, jos kyseinen omaisuus on jo muutettu rahaksi, sen tuotto maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjälle.

7. Jos selvittäjä on antanut sitoumuksen, selvittäjän on ilmoitettava paikallisille velkojille aiotuista jaoista ennen 1 kohdassa tarkoitetun omaisuuden ja tuoton jakamista. Jos kyseiset tiedot eivät ole sitoumuksen ehtojen tai sovellettavan lainsäädännön mukaisia, paikallinen velkoja voi hakea jakoon muutosta maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusjäsenvaltion tuomioistuimissa omaisuuden jaon muuttamiseksi sitoumuksen ehtojen ja sovellettavan lainsäädännön mukaiseksi. Siinä tapauksessa omaisuuden jako suoritetaan vasta sen jälkeen, kun tuomioistuin on tehnyt päätöksen muutoksenhaun johdosta.

8. Paikalliset velkojat voivat saattaa asian maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusjäsenvaltion tuomioistuinten käsiteltäväksi vaatiakseen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjää ryhtymään maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloitusvaltion lainsäädännön nojalla toteutettavissa oleviin tarvittaviin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan sitoumuksen ehtojen noudattaminen.

9. Paikalliset velkojat voivat myös saattaa asian sen jäsenvaltion tuomioistuinten käsiteltäväksi, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely olisi voitu aloittaa, vaatiakseen tuomioistuinta toteuttamaan väliaikaisia toimenpiteitä tai suojelutoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että selvittäjä noudattaa sitoumuksen ehtoja.

▼B

10. Selvittäjä on vastuussa vahingosta, joka paikallisille velkojille aiheutui siitä, että selvittäjä ei noudattanut tässä artiklassa säädettyjä velvoitteita ja vaatimuksia.

11. Tätä artiklaa sovellettaessa paikallisena velkojana pidetään viranomaista, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa olisi voitu aloittaa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely, ja jonka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY ([1]) mukaisesti taattava maksu työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johtuvista maksamatta olevista saatavista, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään.

37 artikla

Oikeus hakea maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista voi hakea:

a) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä;

b) mikä tahansa muu henkilö tai viranomainen, jolla on oikeus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista haetaan.

2. Jos sitoumuksesta on tullut 36 artiklan mukaisesti sitova, maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva hakemus on tehtävä 30 päivän kuluessa sitoumuksen hyväksymistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta.

38 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamispäätös

1. Jos tuomioistuimelle tehdään hakemus maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisesta, sen on välittömästi ilmoitettava tästä maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle tai velalliselle, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, ja annettava tälle mahdollisuus tulla kuulluksi hakemuksen johdosta.

2. Jos maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä on antanut sitoumuksen 36 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on selvittäjän pyynnöstä jätettävä maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely aloittamatta, jos se toteaa, että sitoumus suojelee asianmukaisesti paikallisten velkojien yleisiä intressejä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/94/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa (EUVL L 283, 28.10.2008, s. 36).

▼B

3. Jos yksittäiset täytäntöönpanotoimet on väliaikaisesti keskeytetty, jotta velallinen ja velkojat voisivat neuvotella, tuomioistuin voi selvittäjän tai velallisen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, pyynnöstä lykätä maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista enintään kolmella kuukaudella edellyttäen, että paikallisten velkojien intressien suojelemiseksi on otettu käyttöön asianmukaiset toimenpiteet.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuomioistuin voi määrätä turvaamista koskevia toimenpiteitä paikallisten velkojien intressien suojelemiseksi ja vaatia, että selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, ei siirrä siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, sijaitsevaa omaisuutta tai muuta sitä rahaksi, ellei tämä liity velallisen tavanomaiseen liiketoimintaan. Tuomioistuin voi määrätä myös muita toimenpiteitä paikallisten velkojien intressien suojelemiseksi lykkäyksen aikana, jollei tämä ole ristiriidassa riita-asiain oikeudenkäynteihin sovellettavien kansallisten sääntöjen kanssa.

Tuomioistuimen on peruutettava maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamisen lykkäys omasta aloitteestaan tai velkojan pyynnöstä, jos lykkäyksen aikana päästään sopimukseen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa neuvotteluissa.

Tuomioistuin voi peruuttaa lykkäyksen omasta aloitteestaan tai velkojan pyynnöstä, jos lykkäyksen jatkuminen vahingoittaa velkojan oikeuksia, erityisesti jos neuvottelut ovat keskeytyneet tai on käynyt ilmeiseksi, että niissä ei todennäköisesti päästä sopimukseen, tai jos selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, on rikkonut kieltoa muuttaa velallisen omaisuutta rahaksi tai siirtää sitä sen jäsenvaltion alueelta, jossa toimipaikka sijaitsee.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuomioistuin voi maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän hakemuksesta aloittaa jonkin liitteessä A luetellun, muuntyyppisen kuin alun perin pyydetyn maksukyvyttömyysmenettelyn, jos edellytykset tämäntyyppisen menettelyn aloittamiseksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti täyttyvät ja tämäntyyppinen menettely on asianmukaisin paikallisten velkojien intressien sekä pää- ja sekundäärimenettelyjen välisen johdonmukaisuuden kannalta. Tällöin sovelletaan 34 artiklan toista virkettä.

39 artikla

Muutoksenhaku maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamispäätökseen

Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjä voi hakea muutosta maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamispäätökseen sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu, jos tuomioistuin ei noudattanut 38 artiklassa säädettyjä ehtoja ja vaatimuksia.

▼B

40 artikla

Kustannusten ennakkomaksu

Jos sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista haetaan, velallisen omaisuuden on riitettävä kattamaan menettelystä aiheutuvat kustannukset kokonaan tai osittain, tuomioistuin voi hakemuksen vastaanottaessaan vaatia, että hakija suorittaa ennakkomaksun näistä kustannuksista tai asettaa niistä riittävän vakuuden.

41 artikla

Selvittäjien välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Saman velallisen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän sekä maksukyvyttömyyttä koskevien sekundäärimenettelyjen selvittäjän tai selvittäjien on tehtävä yhteistyötä, mikäli tällainen yhteistyö ei riko kumpaankaan näistä menettelyistä sovellettavia sääntöjä. Yhteistyötä voidaan toteuttaa missä muodossa tahansa, myös tekemällä sopimuksia tai selvittäjien välisiä sopimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan selvittäjien on

a) toimitettava toisilleen mahdollisimman pian kaikki tiedot, joilla voi olla merkitystä toisessa menettelyssä, erityisesti tiedot edistymisestä saatavien ilmoittamisessa ja todentamisessa sekä kaikista velallisen tervehdyttämiseen tai saneeraukseen taikka menettelyn lopettamiseen tähtäävistä toimenpiteistä, edellyttäen että luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi toteutetaan asianmukaiset järjestelyt;

b) tarkasteltava mahdollisuutta velallisen saneeraukseen ja, jos tällainen mahdollisuus on olemassa, koordinoitava saneerausohjelman laatimista ja toteuttamista;

c) koordinoitava velallisen omaisuuden ja liiketoimien rahaksimuuton tai käytön hallinnointia; maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjän on annettava maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle hyvissä ajoin tilaisuus tehdä ehdotuksia maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuutosta tai käytöstä.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tilanteissa, joissa samaa velallista koskevissa ja samaan aikaan aloitetuissa maksukyvyttömyyttä koskevissa pää- tai sekundäärimenettelyissä tai alueellisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä velallinen säilyttää määräysvallan omaisuuteensa.

42 artikla

Tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Tuomioistuimen, jossa on vireillä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu, on saman velallisen maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä, alueellisessa menettelyssä ja sekundäärimenettelyssä tehtävä koordinoinnin helpottamiseksi yhteistyötä minkä tahansa muun tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu, mikäli tällainen yhteistyö ei ole mihinkään näistä menettelyistä sovellettavien sääntöjen

▼B

vastaista. Tuomioistuimet voivat tätä varten määrätä tarvittaessa riippumattoman henkilön tai elimen toimimaan ohjeidensa mukaisesti, edellyttäen että tämä ei ole näihin menettelyihin sovellettavien sääntöjen vastaista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan tuomioistuimet tai 1 kohdassa tarkoitetut niiden puolesta toimimaan määrätyt henkilöt tai elimet voivat kommunikoida suoraan toistensa kanssa tai pyytää suoraan tietoja tai apua toisiltaan, mikäli tällaisessa kommunikoinnissa kunnioitetaan menettelyn osapuolten menettelyllisiä oikeuksia ja tietojen luottamuksellisuutta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikin tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin. Se voi erityisesti koskea:

a) selvittäjien määräämisen koordinointia;

b) tietojen toimittamista tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin;

c) velallisen omaisuuden ja liiketoimien hallinnoinnin ja valvonnan koordinointia;

d) kuulemisten järjestämisen koordinointia;

e) selvittäjien välisten sopimusten hyväksymisen koordinointia tarvittaessa.

43 artikla

Selvittäjien ja tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Saman velallisen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn, alueellisen menettelyn ja sekundäärimenettelyn koordinoinnin helpottamiseksi

a) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä ja kommunikoitava minkä tahansa tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu;

b) maksukyvyttömyyttä koskevan alueellisen menettelyn tai sekundäärimenettelyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä ja kommunikoitava sen tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu; ja

c) maksukyvyttömyyttä koskevan alueellisen menettelyn tai sekundäärimenettelyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä ja kommunikoitava sen tuomioistuimen kanssa, jossa on vireillä toisen maksukyvyttömyyttä koskevan alueellisen menettelyn tai sekundäärimenettelyn aloittamista koskeva hakemus tai jossa tällainen menettely on aloitettu,

▼B

mikäli tällainen yhteistyö ja kommunikointi ei riko mihinkään näistä menettelyistä sovellettavia sääntöjä eikä aiheuta eturistiriitoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikin asianmukaisin keinoin, kuten 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuin keinoin.

44 artikla

Yhteistyön ja kommunikoinnin kustannukset

Edellä 42 ja 43 artiklassa säädetyt vaatimukset eivät saa johtaa siihen, että tuomioistuimet perivät toisiltaan yhteistyöstä ja kommunikoinnista aiheutuvia kustannuksia.

45 artikla

Velkojien oikeuksien käyttö

1. Velkoja voi ilmoittaa saatavansa maksukyvyttömyyttä koskevassa päämenettelyssä ja missä tahansa maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä.

2. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän ja maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjän on ilmoitettava toisessa menettelyssä saatavat, jotka on jo ilmoitettu siinä menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, jos tämä on viimeksi mainitun menettelyn velkojien edun mukaista, kuitenkin siten, että velkojilla on oikeus kieltää saatavansa ilmoittaminen tai peruuttaa se, jos sovellettava laki sen sallii.

3. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjällä ja maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjällä on samanlainen oikeus kuin velkojalla osallistua toiseen menettelyyn, erityisesti osallistumalla velkojainkokouksiin.

46 artikla

Omaisuuden rahaksimuuton keskeytys

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen on maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä määrättävä omaisuuden rahaksimuutto kokonaan tai osittain keskeytettäväksi. Se voi tällöin vaatia maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjältä tarpeellisia toimia maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn velkojien ja tiettyjen velkojaryhmien intressien turvaamiseksi. Tämä selvittäjän pyyntö voidaan hylätä vain, jos on ilmeistä, että keskeytyksellä ei ole merkitystä maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn velkojille. Omaisuuden rahaksimuuton keskeytys voidaan määrätä enintään kolmeksi kuukaudeksi. Sitä voidaan jatkaa tai se voidaan uusia täksi määräajaksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on peruutettava omaisuuden rahaksimuuton keskeytys

a) maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä;

▼B

b) omasta aloitteestaan, velkojan pyynnöstä tai maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn selvittäjän pyynnöstä, jos keskeytystä ei voi enää pitää perusteltuna, erityisesti maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn tai maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn velkojien kannalta.

47 artikla

Selvittäjän valtuudet ehdottaa saneerausohjelmia

1. Jos sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu, tällainen menettely voidaan päättää ilman likvidaatiota saneerausohjelman, sovinnon tai vastaavan toimenpiteen avulla, maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjällä on valtuudet ehdottaa tällaista toimenpidettä kyseisen jäsenvaltion menettelyn mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta, maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä ehdotetusta toimenpiteestä johtuvat rajoitukset velkojien oikeuksiin, kuten maksun lykkäys tai maksuvelvollisuudesta vapautuminen, eivät ilman kaikkien asianomaisten velkojien suostumusta koske sitä velallisen omaisuutta, joka ei kuulu tämän menettelyn piiriin.

48 artikla

Maksukyvyttömyysmenettelyn lopettamisen vaikutus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn lopettaminen ei estä jatkamasta muita kyseisenä aikana vielä käynnissä olevia, samaa velallista koskevia maksukyvyttömyysmenettelyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 49 artiklan soveltamista.

2. Jos yhtiötä tai muuta oikeushenkilöä koskeva maksukyvyttömyysmenettely on vireillä jäsenvaltiossa, jossa on kyseisen yhtiön tai muun oikeushenkilön sääntömääräinen kotipaikka, ja menettely johtaisi yhtiön tai muun oikeushenkilön purkamiseen, kyseinen yhtiö tai muu oikeushenkilö lakkaa olemasta vasta sitten, kun samaa velallista koskevat muut maksukyvyttömyysmenettelyt on lopetettu tai kyseisten menettelyjen selvittäjä tai selvittäjät ovat antaneet suostumuksensa purkamiseen.

49 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevassa sekundäärimenettelyssä jäljelle jäänyt omaisuus

Jos maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuutolla on mahdollista maksaa kaikki siinä menettelyssä hyväksytyt saatavat, tässä menettelyssä määrätyn selvittäjän on viivytyksettä luovutettava jäljelle jäänyt omaisuus maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjälle.

50 artikla

Myöhemmin aloitettu maksukyvyttömyyttä koskeva päämenettely

Jos 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu sen jälkeen, kun toisessa jäsenvaltiossa on aloitettu 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, 41, 45, 46, 47 ja 49 artiklaa sovelletaan aiemmin aloitettuun menettelyyn siltä osin kuin se on tämän menettelyn vaihe huomioon ottaen mahdollista.

▼B

51 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevan sekundäärimenettelyn muuntaminen

1. Maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn selvittäjän hakemuksesta sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely on aloitettu, voi määrätä, että maksukyvyttömyyttä koskeva sekundäärimenettely muunnetaan liitteessä A luetelluksi muuntyyppiseksi maksukyvyttömyysmenettelyksi, jos edellytykset tämäntyyppisen menettelyn aloittamiseksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti täyttyvät ja tämäntyyppinen menettely on asianmukaisin paikallisten velkojien intressien sekä pää- ja sekundäärimenettelyjen välisen johdonmukaisuuden kannalta.

2. Tuomioistuin voi 1 kohdassa tarkoitettua hakemusta tarkastellessaan pyytää tietoja molempiin menettelyihin osallistuvilta selvittäjiltä.

52 artikla

Turvaamista koskevat toimenpiteet

Kun 3 artiklan 1 kohdan nojalla toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin määrää väliaikaisen selvittäjän varmistaakseen velallisen omaisuuden säilymisen, tämä väliaikainen selvittäjä voi pyytää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan velallisen omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi kyseisen jäsenvaltion lain mukaisia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi.

IV LUKU

TIETOJEN ANTAMINEN VELKOJILLE JA SAATAVIEN ILMOITTAMINEN

53 artikla

Oikeus saatavien ilmoittamiseen

Ulkomaiset velkojat voivat ilmoittaa saatavansa maksukyvyttömyysmenettelyssä millä tahansa menettelyn aloitusvaltion lainsäädännössä hyväksytyllä viestintäkeinolla. Lakimiehen tai muun oikeusalan ammattilaisen käyttäminen ei ole pakollista pelkästään saatavia ilmoitettaessa.

54 artikla

Velvollisuus antaa tietoja velkojille

1. Kun maksukyvyttömyysmenettely on alkanut jäsenvaltiossa, kyseisen valtion toimivaltaisen tuomioistuimen tai kyseisen tuomioistuimen määräämän selvittäjän on viipymättä toimitettava tästä ilmoitus tunnetuille ulkomaisille velkojille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa, joka on toimitettava erikseen kullekin velkojalle, on mainittava erityisesti määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se elin tai viranomainen, joka ottaa vastaan ilmoitukset saatavista, sekä muut määrätyt toimenpiteet. Siitä on

▼B

käytävä ilmi myös, onko velkojan ilmoitettava saatava, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esineoikeus. Ilmoitukseen on sisällyttävä myös jäljennös 55 artiklassa tarkoitetusta saatavien ilmoittamista koskevasta vakiolomakkeesta tai tieto siitä, missä lomake on saatavilla.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu ilmoitus toimitetaan käyttäen 88 artiklan mukaisesti laadittavaa vakiolomaketta. Lomake julkaistaan Euroopan oikeusportaalissa, ja sen otsikkona on ”Ilmoitus maksukyvyttömyysmenettelystä” kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä. Se toimitetaan menettelyn aloitusvaltion virallisella kielellä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, maksukyvyttömyysmenettelyn aloituspaikan virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä taikka muulla kielellä, jonka kyseinen valtio on ilmoittanut hyväksyvänsä 55 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos voidaan olettaa, että kyseinen kieli on helpommin ulkomaisten velkojien ymmärrettävissä.

4. Tässä artiklassa tarkoitetun vakiolomakkeen käyttö ei ole pakollista maksukyvyttömyysmenettelyssä, joka koskee luonnollista henkilöä, joka ei harjoita elinkeino- tai ammattitoimintaa, jos velkojat eivät ole velvollisia ilmoittamaan saataviaan niiden ottamiseksi menettelyssä huomioon.

55 artikla

Saatavien ilmoittamista koskeva menettely

1. Ulkomaiset velkojat voivat ilmoittaa saatavansa käyttäen 88 artiklan mukaisesti laadittavaa vakiolomaketta. Lomakkeen otsikkona on ”Saatavien ilmoittaminen” kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vakiolomake sisältää seuraavat tiedot:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitetun ulkomaisen velkojan nimi, postiosoite, mahdollinen sähköpostiosoite, mahdollinen henkilötunnus ja pankkiyhteystiedot;

b) saatavan määrä, pääoma ja tarvittaessa korko eriteltyinä, ja päivä, jona saatava on syntynyt, sekä päivä, jona se erääntyi, jollei se ole sama;

c) jos vaaditaan korkoa, korkotaso, onko korko lainsäädäntöön vai sopimukseen perustuva, aika, jolta korkoa vaaditaan, ja koron pääomitettu määrä;

d) jos vaaditaan kuluja, jotka aiheutuivat vaatimuksen esittämisestä ennen menettelyn alkamista, näiden kulujen määrä ja niitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;

e) saatavan luonne;

▼B

f) tieto siitä, vaaditaanko saatavalle etuoikeutta, ja tällaisen vaatimuksen perusteet;

g) tieto siitä, vedotaanko saatavan osalta esinevakuusoikeuteen tai omistuksenpidätykseen, ja jos vedotaan, mitä omaisuutta vakuusoikeus koskee, vakuusoikeuden myöntämispäivä sekä rekisterinumero, jos vakuusoikeus on rekisteröity; ja

h) tieto siitä, vaaditaanko kuittausta, ja jos vaaditaan, keskinäisten saatavien määrä maksukyvyttömyysmenettelyn alkamispäivänä, päivä, jona saatavat syntyivät, ja saatavan jäljellä oleva määrä kuittauksen jälkeen.

Vakiolomakkeiseen on liitettävä jäljennökset mahdollisista tositteista.

3. Vakiolomakkeessa on ilmoitettava, että 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen velkojan pankkiyhteystietojen ja henkilötunnuksen toimittaminen ei ole pakollista.

4. Jos velkoja ilmoittaa saatavansa muulla tavalla kuin 1 kohdassa tarkoitetulla vakiolomakkeella, ilmoituksen on sisällettävä 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

5. Saatavat voidaan ilmoittaa millä tahansa unionin toimielinten virallisella kielellä. Tuomioistuin, selvittäjä tai velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa, voi vaatia velkojaa toimittamaan käännöksen menettelyn aloitusvaltion virallisella kielellä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikan, jossa maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, taikka jollakin muulla kielellä, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava, hyväksyykö se saatavia ilmoitettaessa unionin toimielinten jonkin muun virallisen kielen kuin omansa.

6. Saatavat on ilmoitettava menettelyn aloitusvaltion lainsäädännössä vahvistetussa määräajassa. Jos kyseessä on ulkomainen velkoja, määräajan on oltava vähintään 30 päivää siitä, kun tieto maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta julkaistiin menettelyn aloitusvaltion maksukyvyttömyysrekisterissä. Jos jäsenvaltio nojautuu 24 artiklan 4 kohtaan, määräajan on oltava vähintään 30 päivää siitä, kun velkojalle on annettu ilmoitus 54 artiklan mukaisesti.

7. Jos tuomioistuimella, selvittäjällä tai velallisella, jolla säilyy määräysvalta omaisuutensa, on epäilyksiä tämän artiklan mukaisesti ilmoitetusta saatavasta, sen on annettava velkojalle mahdollisuus esittää lisätodisteita saatavan olemassaolosta ja määrästä.

▼B

V LUKU

YRITYSRYHMIEN JÄSENTEN MAKSUKYVYTTÖMYYSMENETTELY

1 JAKSO

Yhteistyö ja kommunikointi

56 artikla

Selvittäjien välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Jos maksukyvyttömyysmenettely koskee kahta tai useampaa yritysryhmän jäsentä, ryhmän jäsentä koskevaan menettelyyn määrätyn selvittäjän on tehtävä yhteistyötä saman ryhmän muuta jäsentä koskevaan menettelyyn määrätyn selvittäjän kanssa, mikäli tällainen yhteistyö on omiaan helpottamaan näiden menettelyjen tehokasta hallinnointia, ei riko tällaisiin menettelyihin sovellettavia sääntöjä eikä aiheuta eturistiriitoja. Yhteistyötä voidaan toteuttaa missä muodossa tahansa, myös tekemällä sopimuksia tai selvittäjien välisiä sopimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan selvittäjien on

a) toimitettava toisilleen mahdollisimman pian kaikki tiedot, joilla voi olla merkitystä muiden menettelyjen kannalta, edellyttäen että luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi toteutetaan asianmukaiset järjestelyt;

b) harkittava, onko maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevien ryhmän jäsenten liiketoimien hallinnointia ja valvontaa mahdollista koordinoida, ja jos on, koordinoitava tällaista hallinnointia ja valvontaa;

c) harkittava, onko maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena olevia ryhmän jäseniä mahdollista saneerata, ja jos on, sovitettava yhteen koordinoitua saneerausohjelmaa koskeva ehdotus ja sitä koskevat neuvottelut.

Edellä olevia b ja c alakohtaa sovellettaessa kaikki 1 kohdassa tarkoitetut selvittäjät tai jotkut niistä voivat sopia antavansa lisäoikeuksia yhteen menettelyyn määrätylle selvittäjälle, mikäli tällainen sopimus on kuhunkin menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaan sallittu. Ne voivat myös sopia jakavansa keskenään tietyt tehtävät, mikäli tällainen tehtävien jakaminen on kuhunkin menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukaan sallittu.

57 artikla

Tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi

1. Jos maksukyvyttömyysmenettely koskee kahta tai useampaa yritysryhmän jäsentä, tuomioistuimen, joka on aloittanut tällaisen menettelyn, on tehtävä yhteistyötä kaikkien muiden tuomioistuinten kanssa, joissa on vireillä hakemus aloittaa saman ryhmän muuta jäsentä koskeva

▼B

menettely tai jotka ovat aloittaneet tällaisen menettelyn, mikäli tällainen yhteistyö on omiaan helpottamaan menettelyjen tehokasta hallinnointia, ei riko niihin sovellettavia sääntöjä eikä aiheuta eturistiriitoja. Tuomioistuimet voivat tätä varten nimetä tarvittaessa riippumattoman henkilön tai elimen toimimaan ohjeidensa mukaisesti, edellyttäen että tämä ei ole niihin sovellettavien sääntöjen vastaista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä toteuttaessaan tuomioistuimet tai 1 kohdassa tarkoitetut niiden puolesta toimimaan määrätyt henkilöt tai elimet voivat kommunikoida suoraan toistensa kanssa tai pyytää suoraan tietoja tai apua toisiltaan, mikäli tällaisessa kommunikoinnissa kunnioitetaan menettelyn osapuolten menettelyllisiä oikeuksia ja tietojen luottamuksellisuutta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä voidaan toteuttaa kaikin tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin. Yhteistyö voi koskea erityisesti seuraavia:

a) selvittäjien määräämisen koordinointi;

b) tietojen toimittaminen tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomin keinoin;

c) ryhmän jäsenten omaisuuden ja liiketoimien hallinnoinnin ja valvonnan koordinointi;

d) kuulemisten järjestämisen koordinointi;

e) tarvittaessa selvittäjien välisten sopimusten hyväksymisen koordinointi.

58 artikla

Selvittäjien ja tuomioistuinten välinen yhteistyö ja kommunikointi

Selvittäjä, joka on määrätty yritysryhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn,

a) tekee yhteistyötä ja kommunikoi kaikkien muiden tuomioistuinten kanssa, joissa on vireillä hakemus aloittaa saman ryhmän muuta jäsentä koskeva menettely tai jotka ovat aloittaneet tällaisen menettelyn; ja

b) voi pyytää kyseiseltä tuomioistuimelta tietoja ryhmän toista jäsentä koskevasta menettelystä tai pyytää apua menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty,

mikäli tällainen yhteistyö ja kommunikointi on omiaan helpottamaan menettelyjen tehokasta hallinnointia, ei aiheuta eturistiriitoja eikä riko menettelyihin sovellettavia sääntöjä.

▼B

59 artikla

Yhteistyön ja kommunikoinnin kustannukset yritysryhmän jäseniä koskevissa menettelyissä

Tämän asetuksen 56–60 artiklassa tarkoitetusta yhteistyöstä ja kommunikoinnista aiheutuneita selvittäjän tai tuomioistuimen kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kustannuksina.

60 artikla

Selvittäjän valtuudet yritysryhmän jäseniä koskevassa menettelyssä

1. Yritysryhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätty selvittäjä voi, siinä määrin kuin se on asianmukaista menettelyjen tehokkaan hallinnoinnin helpottamiseksi,

a) tulla kuulluksi missä tahansa saman ryhmän muuta jäsentä koskevassa menettelyssä;

b) pyytää omaisuuden rahaksimuuttoon liittyvän toimenpiteen keskeyttämistä saman ryhmän muuta jäsentä koskevassa menettelyssä, edellyttäen että

   i) saneerausohjelmaa, joka koskee kaikkia tai joitakin ryhmän jäseniä, joiden osalta on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely, on ehdotettu 56 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla ja sillä on riittävä onnistumismahdollisuus;

   ii) keskeyttäminen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa saneerausohjelman asianmukainen toteuttaminen;

   iii) saneerausohjelma olisi eduksi velkojille menettelyssä, jossa keskeyttämistä pyydetään; ja

   iv) maksukyvyttömyysmenettelyyn, johon on määrätty tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu selvittäjä, ja menettelyyn, jossa keskeyttämistä pyydetään, ei sovelleta tämän luvun 2 jakson mukaista koordinointia;

c) hakea 61 artiklan mukaisen ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista.

2. Tuomioistuimen, joka on aloittanut 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn, on keskeytettävä menettelyyn kuuluvan omaisuuden rahaksimuuttoon liittyvä toimenpide kokonaan tai osittain, jos se toteaa, että 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

Tuomioistuimen on ennen keskeytyksen määräämistä kuultava siihen menettelyyn määrättyä selvittäjää, jossa keskeyttämistä pyydetään. Keskeyttäminen voidaan määrätä tuomioistuimen asianmukaiseksi katsomaksi ajaksi, joka on enintään kolme kuukautta ja menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukainen.

▼B

Keskeyttämisen määräävä tuomioistuin voi vaatia 1 kohdassa tarkoitettua selvittäjää toteuttamaan kansallisen lainsäädännön nojalla soveltuvat toimenpiteet velkojien intressien varmistamiseksi menettelyssä.

Tuomioistuin voi pidentää keskeyttämisen kestoa asianmukaiseksi katsomallaan yhdellä tai useammalla lisäajalla, joka on menettelyyn sovellettavien sääntöjen mukainen, edellyttäen, että 1 kohdan b alakohdan ii–iv alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät edelleen ja että keskeyttämisen kokonaiskesto (alkuperäinen kesto sekä mahdolliset pidennykset yhdessä) on enintään kuusi kuukautta.

2 JAKSO

Koordinointi

1 alajakso

Menettely

61 artikla

Hakemus ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamiseksi

1. Yritysryhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätty selvittäjä voi hakea ryhmäkoordinointimenettelyä missä tahansa tuomioistuimessa, jolla on toimivalta ryhmän jäsenen maksukyvyttömyysmenettelyssä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu hakemus on esitettävä siihen menettelyyn, johon selvittäjä on määrätty, sovellettavassa laissa säädetyin edellytyksin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hakemukseen on liitettävä

a) ehdotus ryhmäkoordinaattoriksi, jäljempänä ’koordinaattori’, nimettäväksi henkilöksi, tiedot hänen 71 artiklan mukaisesta valintakelpoisuudestaan, tiedot hänen pätevyydestään sekä hänen kirjallinen suostumuksensa toimia koordinaattorina;

b) ehdotetun ryhmäkoordinoinnin pääpiirteet ja erityisesti syyt siihen, miksi 63 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät;

c) luettelo yritysryhmän jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyihin määrätyistä selvittäjistä sekä tarvittaessa tuomioistuimista ja toimivaltaisista viranomaisista, jotka ovat osallisina yritysryhmän jäseniä koskevassa maksukyvyttömyysmenettelyssä;

d) esitys ehdotetun ryhmäkoordinoinnin arvioiduista kustannuksista ja arvio kunkin ryhmän jäsenen maksettavaksi tulevasta kustannusten osuudesta.

▼B

62 artikla

Etuoikeutta koskeva sääntö

Kun ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista haetaan useiden jäsenvaltioiden tuomioistuimissa, muiden tuomioistuinten paitsi hakemuksen ensimmäisenä vastaanottaneen tuomioistuimen on jätettävä asia tutkimatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 66 artiklan soveltamista.

63 artikla

Hakemuksen vastaanottaneen tuomioistuimen antama ilmoitus

1. Tuomioistuimen, jolle ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista koskeva hakemus on tehty, on mahdollisimman pian ilmoitettava ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista koskevasta hakemuksesta sekä ehdotetusta koordinaattorista 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisessa hakemuksessa mainituille yritysryhmän jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyihin määrätyille selvittäjille, jos se toteaa, että

a) kyseisen menettelyn aloittaminen on asianmukaista ryhmän eri jäseniä koskevien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokkaan hallinnoinnin helpottamiseksi;

b) mikään ryhmän jäsenen velkoja, jonka odotetaan osallistuvan menettelyyn, ei todennäköisesti jää taloudellisesti epäedullisempaan asemaan sen vuoksi, että kyseinen jäsen sisällytetään tällaiseen menettelyyn; ja

c) ehdotettu koordinaattori täyttää 71 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on lueteltava 61 artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut seikat.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on lähetettävä vastaanottotodistuksella varustettuna kirjattuna kirjeenä.

4. Tuomioistuimen, jolle hakemus on tehty, on annettava asianomaisille selvittäjille mahdollisuus tulla kuulluksi.

64 artikla

Selvittäjien ilmaisema vastustaminen

1. Yritysryhmän jäsenen maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätty selvittäjä voi vastustaa

a) maksukyvyttömyysmenettelyn, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, sisällyttämistä ryhmäkoordinointimenettelyyn; tai

b) ehdotetun henkilön nimeämistä koordinaattoriksi.

▼B

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastustaminen on osoitettava 63 artiklassa tarkoitetulle tuomioistuimelle 30 päivän kuluessa siitä, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu selvittäjä on vastaanottanut ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamista koskevaa hakemusta koskevan ilmoituksen.

Vastustaminen voidaan ilmaista 88 artiklan mukaisesti laadittavalla vakiolomakkeella.

3. Ennen kuin selvittäjä tekee 1 kohdan a alakohdan mukaisesti päätöksen osallistua tai olla osallistumatta koordinointiin, selvittäjän on saatava mahdollinen hyväksyntä, jota saatetaan vaatia sen maksukyvyttömyysmenettelyn, johon hänet on määrätty, aloitusvaltion lainsäädännön nojalla.

65 artikla

Seuraukset ryhmäkoordinointimenettelyyn sisällyttämisen vastustamisesta

1. Jos selvittäjä on vastustanut sitä, että menettely, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, sisällytetään ryhmäkoordinointimenettelyyn, tätä menettelyä ei sisällytetä ryhmäkoordinointimenettelyyn.

2. Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitetun tuomioistuimen toimivaltuuksilla tai kyseiseen menettelyyn perustuvilla koordinaattorin toimivaltuuksilla ei ole vaikutuksia kyseisen jäsenen osalta eikä niistä aiheudu tälle jäsenelle kustannuksia.

66 artikla

Tuomioistuimen toimivallasta sopiminen ryhmäkoordinointimenettelyä varten

1. Kun vähintään kaksi kolmasosaa kaikista selvittäjistä, jotka on määrätty yritysryhmän jäseniä koskeviin maksukyvyttömyysmenettelyihin, on hyväksynyt sen, että toisen jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin on asianmukaisin tuomioistuin aloittamaan ryhmäkoordinointimenettelyn, tällä tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta.

2. Tuomioistuimen toimivallasta sovitaan yhteisellä kirjallisella tai kirjallisesti vahvistetulla sopimuksella. Sopimus voidaan tehdä siihen saakka, kunnes ryhmäkoordinointimenettely on aloitettu 68 artiklan mukaisesti.

3. Muiden tuomioistuinten kuin 1 kohdan mukaisesti valitun tuomioistuimen on jätettävä asia tutkimatta.

4. Hakemus aloittaa ryhmäkoordinointimenettely on toimitettava sovitulle tuomioistuimelle 61 artiklan mukaisesti.

67 artikla

Seuraukset ehdotetun koordinaattorin nimeämisen vastustamisesta

Kun ehdotetun koordinaattorin nimeämistä vastustaa selvittäjä, joka ei samalla vastusta sen ryhmän jäsenen sisällyttämistä ryhmäkoordinointimenettelyyn, jonka selvittäjäksi se on määrätty, tuomioistuin voi pidättyä nimeämästä kyseistä henkilöä ja kehottaa vastustavaa selvittäjää toimittamaan uuden, 61 artiklan 3 kohdan mukaisen hakemuksen.

▼B

68 artikla

Päätös ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamisesta

1. Tuomioistuin voi 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä aloittaa ryhmäkoordinointimenettelyn, jos se toteaa, että 63 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät. Tässä tapauksessa tuomioistuin

a) nimeää koordinaattorin;

b) päättää koordinoinnin pääpiirteistä; ja

c) päättää kustannusarviosta ja ryhmän jäsenten maksettavaksi tulevasta osuudesta.

2. Ryhmäkoordinointimenettelyn aloittamispäätöksestä on ilmoitettava menettelyyn osallistuville selvittäjille ja koordinaattorille.

69 artikla

Selvittäjien myöhemmin esittämä osallistumispyyntö

1. Selvittäjä voi oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti pyytää 68 artiklassa tarkoitetun tuomioistuimen päätöksen tekemisen jälkeen, että menettely, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, sisällytetään mukaan ryhmäkoordinointimenettelyyn, jos

a) maksukyvyttömyysmenettelyn sisällyttämistä ryhmäkoordinointimenettelyyn on vastustettu; tai

b) yritysryhmän jäsentä koskeva maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu sen jälkeen, kun tuomioistuin on aloittanut ryhmäkoordinointimenettelyn.

2. Rajoittamatta 4 kohdan soveltamista koordinaattori voi menettelyyn osallistuvia selvittäjiä kuultuaan suostua tällaiseen pyyntöön, jos

a) koordinaattori toteaa, että 63 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiset perusteet täyttyvät, ottaen huomioon ryhmäkoordinointimenettelyssä pyynnön esittämishetkellä saavutettu vaihe; tai

b) kaikki menettelyyn osallistuvat selvittäjät suostuvat tähän kansallisessa lainsäädännössään säädetyin edellytyksin.

3. Koordinaattorin on ilmoitettava tuomioistuimelle ja menettelyyn osallistuville selvittäjille 2 kohdan mukaisesta päätöksestään ja sen perusteluista.

4. Menettelyyn osallistuva selvittäjä taikka selvittäjä, jonka pyyntö ryhmäkoordinointimenettelyyn sisällyttämisestä on hylätty, voi hakea muutosta 2 kohdassa tarkoitettuun päätökseen sen jäsenvaltion, jossa ryhmäkoordinointimenettely on aloitettu, lainsäädännössä säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

70 artikla

Suositukset ja ryhmäkoordinointisuunnitelma

1. Selvittäjien on maksukyvyttömyysmenettelyä hoitaessaan otettava huomioon koordinaattorin suositukset ja 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ryhmäkoordinointisuunnitelman sisältö.

2. Selvittäjä ei ole velvollinen noudattamaan koordinaattorin suosituksia tai ryhmäkoordinointisuunnitelmaa kokonaan tai edes osittain.

Jos selvittäjä ei noudata koordinaattorin suosituksia tai ryhmäkoordinointisuunnitelmaa, selvittäjän on esitettävä syyt noudattamatta jättämiseen niille henkilöille tai elimille, joille selvittäjän on raportoitava kansallisen lainsäädäntönsä nojalla, sekä koordinaattorille.

2 alajakso

Yleiset säännökset

71 artikla

Koordinaattori

1. Koordinaattorin on oltava henkilö, joka voi jäsenvaltion lainsäädännön nojalla toimia selvittäjänä.

2. Koordinaattori ei saa olla yksi selvittäjistä, joka on määrätty ryhmän jäsentä koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn, eikä koordinaattorilla saa olla eturistiriitaa ryhmän jäsenten, niiden velkojien taikka minkään ryhmän jäsenen maksukyvyttömyysmenettelyyn määrätyn selvittäjän kanssa.

72 artikla

Koordinaattorin tehtävät ja oikeudet

1. Koordinaattorin on

a) yksilöitävä ja laadittava maksukyvyttömyysmenettelyn koordinoitua etenemistä edistäviä suosituksia;

b) esitettävä ryhmäkoordinointisuunnitelma, jossa yksilöidään, kuvataan ja suositetaan kattavat toimenpiteet, joilla ryhmän jäsenten maksukyvyttömyydet voidaan ratkaista yhdennetyllä tavalla. Suunnitelma voi sisältää ehdotuksia erityisesti

   i) toimenpiteiksi ryhmän tai sen osien taloudellisen suorituskyvyn ja taloudellisen vakauden palauttamiseksi;

   ii) ryhmän sisäisten riita-asioiden ratkaisemiseksi ryhmän sisäisten transaktioiden ja takaisinsaantikanteiden osalta;

▼B

iii) maksukyvyttömien ryhmän jäsenten selvittäjien välisiksi sopimuksiksi.

2. Koordinaattori voi myös

a) tulla kuulluksi ja olla mukana, erityisesti velkojainkokouksiin osallistumalla, ryhmän jäsentä koskevassa menettelyssä;

b) sovitella ryhmän jäsenten kahden tai useamman selvittäjän välisiä riita-asioita;

c) esittää ryhmäkoordinointisuunnitelmansa ja selittää sitä henkilöille tai elimille, joille koordinaattorin on raportoitava kansallisen lainsäädäntönsä nojalla;

d) pyytää selvittäjältä ryhmän jäsentä koskevia tietoja, jotka ovat tai voivat olla hyödyllisiä yksilöitäessä ja laadittaessa strategioita ja toimenpiteitä menettelyjen koordinoimiseksi; ja

e) pyytää ryhmän jäsentä koskevan menettelyn keskeyttämistä enintään kuudeksi kuukaudeksi edellyttäen, että keskeyttäminen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa suunnitelman asianmukainen toteuttaminen, ja eduksi velkojille menettelyssä, jonka keskeyttämistä pyydetään, tai pyytää voimassa olevan keskeytyksen peruuttamista. Tällainen pyyntö on esitettävä tuomioistuimelle, joka on aloittanut menettelyn, jonka keskeyttämistä pyydetään.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu suunnitelma ei saa sisältää menettelyjen taikka menettelyjen piiriin kuuluvan omaisuuden yhdistämistä koskevia suosituksia.

4. Tässä artiklassa määriteltyjä koordinaattorin tehtäviä ja oikeuksia ei saa ulottaa koskemaan sellaista ryhmän jäsentä, joka ei osallistu ryhmäkoordinointimenettelyyn.

5. Koordinaattorin on suoritettava tehtävänsä puolueettomasti ja asiaankuuluvalla huolellisuudella.

6. Jos koordinaattori katsoo tehtäviensä suorittamisen aiheuttavan merkittävää kustannusten nousua verrattuna 61 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun kustannusarvioon, ja joka tapauksessa jos kustannukset ylittävät arvioidut kustannukset 10 prosentilla, koordinaattorin on

a) ilmoitettava tästä menettelyyn osallistuville selvittäjille viipymättä; ja

b) pyydettävä etukäteen hyväksyntää ryhmäkoordinointimenettelyn aloittaneelta tuomioistuimelta.

▼B

73 artikla

Kielet

1. Koordinaattorin on kommunikoitava menettelyyn osallistuvan ryhmän jäsenen selvittäjän kanssa kielellä, josta selvittäjän kanssa on sovittu, tai jos sopimusta ei ole, kyseisen ryhmän jäsenen osalta menettelyn aloittaneen tuomioistuimen virallisella kielellä, joka on unionin toimielinten virallinen kieli.

2. Koordinaattorin on kommunikoitava tuomioistuimen kanssa kyseiseen tuomioistuimeen sovellettavalla virallisella kielellä.

74 artikla

Selvittäjien ja koordinaattorin välinen yhteistyö

1. Yritysryhmän jäsenten maksukyvyttömyysmenettelyihin määrättyjen selvittäjien ja koordinaattorin on tehtävä keskenään yhteistyötä siinä määrin kuin tällainen yhteistyö ei ole ristiriidassa näihin menettelyihin sovellettavien sääntöjen kanssa.

2. Selvittäjien on erityisesti välitettävä kaikki tiedot, joilla on merkitystä koordinaattorin tehtävien suorittamisen kannalta.

75 artikla

Koordinaattorin nimeämisen peruuttaminen

Tuomioistuimen on peruutettava koordinaattorin nimeäminen omasta aloitteestaan tai menettelyyn osallistuvan ryhmän jäsenen selvittäjän pyynnöstä, jos

a) koordinaattori toimii menettelyyn osallistuvan ryhmän jäsenen velkojaa vahingoittavalla tavalla; tai

b) koordinaattori ei noudata tämän luvun mukaisia velvollisuuksiaan.

76 artikla

Velallinen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa

Selvittäjään sovellettavia tämän luvun säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin myös velalliseen, jolla säilyy määräysvalta omaisuuteensa.

77 artikla

Kustannukset ja niiden jakautuminen

1. Koordinaattorin palkkion on oltava asianmukainen ja oikeassa suhteessa suoritettuihin tehtäviin, ja kulujen on oltava kohtuulliset.

2. Tehtävänsä suoritettuaan koordinaattorin on laadittava lopullinen kustannusselvitys ja määritettävä kunkin jäsenen maksettavaksi tuleva osuus sekä toimitettava tämä selvitys kullekin menettelyyn osallistuvalle selvittäjälle ja koordinointimenettelyn aloittaneelle tuomioistuimelle.

▼B

3. Jos selvittäjät eivät 30 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun selvityksen vastaanottamisesta vastusta selvitystä, kustannukset ja kunkin jäsenen maksettavaksi tuleva osuus katsotaan hyväksytyiksi. Selvitys on toimitettava koordinointimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen vahvistettavaksi.

4. Jos selvitystä vastustetaan, ryhmäkoordinointimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen on päätettävä koordinaattorin tai menettelyyn osallistuvan selvittäjän pyynnöstä kustannuksista ja kunkin jäsenen maksettavaksi tulevasta osuudesta tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti ja ottaen huomioon 68 artiklan 1 kohdassa ja soveltuvin osin 72 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kustannusarvion.

5. Ryhmäkoordinointimenettelyyn osallistuva selvittäjä voi hakea muutosta 4 kohdassa tarkoitettuun päätökseen sen jäsenvaltion, jossa ryhmäkoordinointimenettely on aloitettu, lainsäädännössä säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

TIETOSUOJA

78 artikla

Tietosuoja

1. Kun jäsenvaltioissa käsitellään henkilötietoja tämän asetuksen nojalla, sovelletaan direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä, edellyttäen että kyse ei ole direktiivin 95/46/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista käsittelytoimista.

2. Kun komissio käsittelee henkilötietoja tämän asetuksen nojalla, sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

79 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet käsiteltäessä kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä olevia henkilötietoja

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava Euroopan oikeusportaalissa julkaisemista varten komissiolle sellaisen luonnollisen henkilön, oikeushenkilön, viranomaisen, viraston tai muun elimen nimi, joka on kansallisessa lainsäädännössä nimetty suorittamaan rekisterinpitäjän tehtäviä direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava sellaisten teknisten toimenpiteiden toteuttaminen, joilla taataan niiden 24 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä käsiteltyjen henkilötietojen turvallisuus.

▼B

3. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että kansallisessa lainsäädännössä direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdan mukaisesti nimetty rekisterinpitäjä varmistaa tietojen laatua koskevien periaatteiden noudattamisen, erityisesti kansallisiin maksukyvyttömyysrekistereihin tallennettujen tietojen paikkansapitävyyden ja ajan tasalle saattamisen.

4. Jäsenvaltiot ovat direktiivin 95/46/EY mukaisesti vastuussa tietojen keräämisestä ja säilyttämisestä kansallisissa tietokannoissa sekä päätöksistä, jotka koskevat kyseisten tietojen asettamista saataville yhteenliitetyssä rekisterissä, jota voidaan käyttää Euroopan oikeusportaalin kautta.

5. Jotta rekisteröidyt voisivat käyttää oikeuksiaan ja erityisesti oikeutta tietojen poistamiseen, jäsenvaltioiden on muun muassa ilmoitettava rekisteröidyille aika, jonka maksukyvyttömyysrekistereihin tallennetut henkilötiedot ovat saatavilla.

80 artikla

Komission velvollisuudet henkilötietojen käsittelyssä

1. Komissio toimii asetuksen (EY) N:o 45/2001 2 artiklan d alakohdan mukaisena rekisterinpitäjänä tässä artiklassa määriteltyjen velvollisuuksiensa mukaisesti.

2. Komissio määrittelee tarvittavat politiikat ja soveltaa tarvittavia teknisiä ratkaisuja rekisterinpitäjän tehtäviin kuuluvien velvollisuuksiensa täyttämiseksi.

3. Komissio toteuttaa vaadittavat tekniset toimenpiteet henkilötietojen siirron turvallisuuden ja erityisesti Euroopan oikeusportaaliin ja sieltä siirrettävien tietojen luottamuksellisuuden ja koskemattomuuden varmistamiseksi.

4. Komission velvoitteet eivät vaikuta jäsenvaltioiden ja muiden elinten velvollisuuksiin, jotka koskevat niiden ylläpitämien yhteenliitettyjen kansallisten tietokantojen sisältöä ja toimintaa.

81 artikla

Tiedotusvelvollisuus

Komissio ilmoittaa rekisteröidyille Euroopan oikeusportaalin kautta tehtävästään tietojen käsittelyssä ja tarkoituksista, joita varten näitä tietoja käsitellään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rekisteröidyille asetuksen (EY) N:o 45/2001 11 ja 12 artiklan mukaisesti annettavia tietoja.

▼B

82 artikla

Henkilötietojen säilyttäminen

Euroopan oikeusportaalissa ei säilytetä rekisteröityjen henkilötietoja, jotka ovat peräisin yhteenliitettyjen kansallisten tietokantojen tiedoista. Kaikki tällaiset tiedot säilytetään jäsenvaltioiden tai muiden elinten ylläpitämissä kansallisissa tietokannoissa.

83 artikla

Henkilötietojen saatavuus Euroopan oikeusportaalin kautta

Edellä 24 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa maksukyvyttömyysrekistereissä säilytetyt henkilötiedot ovat saatavilla Euroopan oikeusportaalin kautta sen ajan kuin ne ovat kansallisen lainsäädännön nojalla saatavilla.

VII LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

84 artikla

Ajallinen soveltaminen

▼C1

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin maksukyvyttömyysmenettelyihin, jotka aloitetaan 26 päivänä kesäkuuta 2017 tai sen jälkeen. Oikeustoimiin, jotka velallinen on tehnyt ennen kyseistä päivää, sovelletaan edelleen sitä lakia, joka oli niihin niiden tekohetkellä sovellettava laki.

▼B

2. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 91 artiklassa säädetään, asetusta (EY) N:o 1346/2000 sovelletaan edelleen niihin maksukyvyttömyysmenettelyihin, jotka kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan ja jotka on aloitettu ennen 26 päivää kesäkuuta 2017.

85 artikla

Suhde sopimuksiin

1. Tämä asetus korvaa niiden asioiden osalta, joita se koskee, ja jäsenvaltioiden keskinäisissä suhteissa seuraavat kahden tai useamman jäsenvaltion väliset sopimukset:

a) Pariisissa 8 päivänä heinäkuuta 1899 allekirjoitettu oikeustoimivaltaa, oikeuspäätösten, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva Belgian ja Ranskan sopimus;

b) Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 1969 allekirjoitettu konkurssia, sovintoratkaisua ja maksujen lykkäystä koskeva Belgian ja Itävallan sopimus (lisäpöytäkirjalla 13 päivänä kesäkuuta 1973 täydennettynä);

▼B

c) Brysselissä 28 päivänä maaliskuuta 1925 allekirjoitettu Belgian ja Alankomaiden sopimus alueellisesta konkurssia koskevasta tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

d) Wienissä 25 päivänä toukokuuta 1979 allekirjoitettu Saksan liittotasavallan ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;

e) Wienissä 27 päivänä helmikuuta 1979 allekirjoitettu Ranskan ja Itävallan sopimus tuomioistuinten toimivallasta, konkurssia koskevien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

f) Roomassa 3 päivänä kesäkuuta 1930 allekirjoitettu Ranskan ja Italian sopimus siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;

g) Roomassa 12 päivänä heinäkuuta 1977 allekirjoitettu Italian ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;

h) Haagissa 30 päivänä elokuuta 1962 allekirjoitettu Alankomaiden kuningaskunnan ja Saksan liittotasavallan sopimus tuomioiden sekä muiden siviili- ja kauppaoikeudellisten täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen keskinäisestä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

i) Brysselissä 2 päivänä toukokuuta 1934 allekirjoitettu Yhdistyneen kuningaskunnan ja Belgian kuningaskunnan sopimus ja pöytäkirja vastavuoroisesta siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;

j) Kööpenhaminassa 7 päivänä marraskuuta 1933 allekirjoitettu Tanskan, Suomen, Norjan, Ruotsin ja Islannin välinen konkurssia koskeva sopimus;

k) Istanbulissa 5 päivänä kesäkuuta 1990 allekirjoitettu eurooppalainen yleissopimus konkurssiin liittyvistä tietyistä kansainvälisistä näkökohdista;

l) Ateenassa 18 päivänä kesäkuuta 1959 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Kreikan kuningaskunnan sopimus tuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

m) Belgradissa 18 päivänä maaliskuuta 1960 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Itävallan tasavallan sopimus kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen välitystuomioiden ja välitysratkaisujen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

▼B

n) Roomassa 3 päivänä joulukuuta 1960 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Italian tasavallan sopimus keskinäisestä oikeudellisesta yhteistyöstä siviili- ja hallinnollisissa asioissa;

o) Belgradissa 24 päivänä syyskuuta 1971 allekirjoitettu Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan ja Belgian kuningaskunnan sopimus oikeudellisesta yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa;

p) Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1971 allekirjoitettu Jugoslavian hallituksen ja Ranskan hallituksen sopimus tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla;

q) Ateenassa 22 päivänä lokakuuta 1980 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Kreikan välillä;

r) Nikosiassa 23 päivänä huhtikuuta 1982 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Kyproksen tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Kyproksen välillä;

s) Pariisissa 10 päivänä toukokuuta 1984 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen sopimus oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili-, perhe- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Ranskan välillä;

t) Prahassa 6 päivänä joulukuuta 1985 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Italian tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin ja Italian välillä;

u) Tallinnassa 11 päivänä marraskuuta 1992 allekirjoitettu Latvian tasavallan, Viron tasavallan ja Liettuan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista;

v) Tallinnassa 27 päivänä marraskuuta 1998 allekirjoitettu Viron ja Puolan sopimus oikeusavun myöntämisestä ja oikeussuhteista siviili-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa;

w) Varsovassa 26 päivänä tammikuuta 1993 allekirjoitettu Liettuan tasavallan ja Puolan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili-, perhe-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa;

▼B

x) Bukarestissa 19 päivänä lokakuuta 1972 allekirjoitettu Romanian sosialistisen tasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa ja sen pöytäkirja;

y) Pariisissa 5 päivänä marraskuuta 1974 allekirjoitettu Romanian sosialistisen tasavallan ja Ranskan tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa;

z) Ateenassa 10 päivänä huhtikuuta 1976 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa;

a a) Nikosiassa 29 päivänä huhtikuuta 1983 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan ja Kyproksen tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa;

a b) Sofiassa 18 päivänä tammikuuta 1989 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen sopimus keskinäisestä oikeusavusta siviiliasioissa;

a c) Bukarestissa 11 päivänä heinäkuuta 1994 allekirjoitettu Romanian ja Tšekin sopimus oikeusavusta siviiliasioissa;

a d) Bukarestissa 15 päivänä toukokuuta 1999 allekirjoitettu Romanian ja Puolan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviiliasioissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia sovelletaan edelleen ennen asetuksen (EY) N:o 1346/2000 voimaantuloa aloitettujen menettelyjen osalta.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

a) jäsenvaltiossa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisen sopimuksen konkurssia koskevien velvoitteiden kanssa, jonka tämä jäsenvaltio on ennen asetuksen (EY) N:o 1346/2000 voimaantuloa tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa;

b) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisista konkurssia koskevista kansainyhteisön puitteissa tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden kanssa, joita sovellettiin asetuksen (EY) N:o 1346/2000 tullessa voimaan.

▼B

86 artikla

Tiedot kansallisesta ja unionin maksukyvyttömyyslainsäädännöstä

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston päätöksellä 2001/470/EY ([1]) perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston puitteissa lyhyt kuvaus kansallisesta maksukyvyttömyyslainsäädännöstään ja maksukyvyttömyyteen liittyvistä menettelyistään, erityisesti 7 artiklan 2 kohdassa luetelluista asioista, jotta nämä tiedot olisivat yleisön saatavilla.

2. Jäsenvaltioiden on saatettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot säännöllisesti ajan tasalle.

3. Komissio asettaa tätä asetusta koskevat tiedot yleisön saataville.

87 artikla

Rekisterien yhteenliittäminen

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämisestä 25 artiklan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

88 artikla

Vakiolomakkeiden laatiminen ja niiden myöhemmät muutokset

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan 27 artiklan 4 kohdassa, 54 ja 55 artiklassa sekä 64 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut lomakkeet ja tarvittaessa muutetaan niitä myöhemmin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

89 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

([1]) Neuvoston päätös 2001/470/EY, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25).

▼B

90 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 27 päivänä kesäkuuta 2027 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen mukauttamiseksi.

2. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen ryhmäkoordinointimenettelyjen soveltamisesta viimeistään 27 päivänä kesäkuuta 2022. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen mukauttamiseksi.

3. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tutkimuksen johtajien vastuuseen ja liiketoimintakieltoon liittyvistä rajat ylittävistä kysymyksistä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2016.

4. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tutkimuksen vilpillisestä oikeuspaikkakeinottelusta viimeistään 27 päivänä kesäkuuta 2020.

91 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1346/2000.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä D olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

92 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2017, lukuun ottamatta

a) 86 artiklaa, jota sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2016;

b) 24 artiklan 1 kohtaa, jota sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2018; ja

c) 25 artiklaa, jota sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

▼B

LIITE A

Asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut maksukyvyttömyysmenettelyt

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

▼B

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

▼B

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),

— Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

▼B

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Postępowanie naprawcze,

— Upadłość obejmująca likwidację,

— Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

▼B

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja ja postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

▼B

LIITE B

Asetuksen 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut selvittäjät

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

▼B

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

▼B

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

▼B

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

▼B

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor.

▼B

LIITE C

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000

(EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 603/2005

(EUVL L 100, 20.4.2005, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 694/2006

(EUVL L 121, 6.5.2006, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006

(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 681/2007

(EUVL L 159, 20.6.2007, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 788/2008

(EUVL L 213, 8.8.2008, s. 1)

Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 210/2010

(EUVL L 65, 13.3.2010, s. 1)

Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 583/2011

(EUVL L 160, 18.6.2011, s. 52)

Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013

(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 1)

Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 663/2014

(EUVL L 179, 19.6.2014, s. 4)

Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu

(EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33).

▼B

LIITE D

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan johdantolause	2 artiklan johdantolause
2 artiklan a alakohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan c alakohta	—
2 artiklan d alakohta	2 artiklan 6 kohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan 7 kohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan g alakohdan johdantolause	2 artiklan 9 kohdan johdantolause
2 artiklan g alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan 9 kohdan vii alakohta
2 artiklan g alakohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan 9 kohdan iv alakohta
2 artiklan g alakohdan kolmas luetelmakohta	2 artiklan 9 kohdan viii alakohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan 10 kohta
—	2 artiklan 1–3 ja 11–13 kohta
—	2 artiklan 9 kohdan i–iii, v ja vi alakohta
3 artikla	3 artikla
—	4 artikla
—	5 artikla
—	6 artikla
4 artikla	7 artikla
5 artikla	8 artikla
6 artikla	9 artikla
7 artikla	10 artikla
8 artikla	11 artiklan 1 kohta
—	11 artiklan 2 kohta
9 artikla	12 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetus
10 artikla	13 artiklan 1 kohta
—	13 artiklan 2 kohta
11 artikla	14 artikla
12 artikla	15 artikla
13 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	16 artiklan a alakohta
13 artiklan toinen luetelmakohta	16 artiklan b alakohta
14 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	17 artiklan a alakohta
14 artiklan toinen luetelmakohta	17 artiklan b alakohta
14 artiklan kolmas luetelmakohta	17 artiklan c alakohta
15 artikla	18 artikla
16 artikla	19 artikla
17 artikla	20 artikla
18 artikla	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artikla	23 artikla
—	24 artikla
—	25 artikla
—	26 artikla
—	27 artikla
21 artiklan 1 kohta	28 artiklan 2 kohta
21 artiklan 2 kohta	28 artiklan 1 kohta
22 artikla	29 artikla
23 artikla	30 artikla
24 artikla	31 artikla
25 artikla	32 artikla
26 artikla	33 artikla
27 artikla	34 artikla
28 artikla	35 artikla
—	36 artikla
29 artikla	37 artiklan 1 kohta
—	37 artiklan 2 kohta
—	38 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetus
—	39 artikla
30 artikla	40 artikla
31 artikla	41 artikla
—	42 artikla
—	43 artikla
—	44 artikla
32 artikla	45 artikla
33 artikla	46 artikla
34 artiklan 1 kohta	47 artiklan 1 kohta
34 artiklan 2 kohta	47 artiklan 2 kohta
34 artiklan 3 kohta	—
—	48 artikla
35 artikla	49 artikla
36 artikla	50 artikla
37 artikla	51 artikla
38 artikla	52 artikla
39 artikla	53 artikla
40 artikla	54 artikla
41 artikla	55 artikla
42 artikla	—
—	56 artikla
—	57 artikla
—	58 artikla
—	59 artikla
—	60 artikla
—	61 artikla
—	62 artikla
—	63 artikla
—	64 artikla
—	65 artikla
—	66 artikla
—	67 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1346/2000	Tämä asetus
—	68 artikla
—	69 artikla
—	70 artikla
—	71 artikla
—	72 artikla
—	73 artikla
—	74 artikla
—	75 artikla
—	76 artikla
—	77 artikla
—	78 artikla
—	79 artikla
—	80 artikla
—	81 artikla
—	82 artikla
—	83 artikla
43 artikla	84 artiklan 1 kohta
—	84 artiklan 2 kohta
44 artikla	85 artikla
—	86 artikla
45 artikla	—
—	87 artikla
—	88 artikla
—	89 artikla
46 artikla	90 artiklan 1 kohta
—	90 artiklan 2–4 kohta
—	91 artikla
47 artikla	92 artikla
Liite A	Liite A
Liite B	—
Liite C	Liite B
—	Liite C
—	Liite D